

MLADENKA SLOVENSKE SKUPNOSTI

Dekleta, ki so bila v letošnjem natečaju za naslova Dekle Slovenske skupnosti in Kraljica dobrotelnosti, kakor tudi njih mamice, so bile gotovo zadovoljne, ko v so v soboto, 13. junija videle, da bo dan sicer mrzel toda brez padavin. Saj deževen dan ni nič kaj primeren za lepe večerne obleke in elegantne pričeske.

Tudi za letošnji, že enainvajseti letni ples SDM je bila dvorana nabito polna. In ko se je pričel formalni del večera s predstavitvijo kandidat in njih partnerjev je že vse sedelo pri svojih mizah.

Ga. Jana Lavrič in Andrej Fistrič ml. sta tudi letos spretno vodila program. Jana, kot vedno s svojim prijaznim nasmeškom, v slovenščini in Andrej s svojimi humorističnimi opazkami, na angleškem jeziku. Za uvod sta nam v obeh jezikih deklamirala Prešernovo 'Vrbi', natopa sta pričela s predstavljanjem deklet in njih spremljevalcev.

(Več na strani 3)



G. Neill Brown čestita izbranki. Z leve na desno so g. Peter Mandelj, g. Neill Brown, Diana Cek in Sandra Kumar. Na odru pa sta Andrej Fistrič in Jana Lavrič. (Foto S. Novak)

Na oder sta dekleta pripeljali lanskoletni Dekle slovenske skupnosti in kraljica dobrotelnosti Suzie Mlinar in Tanja Markič, predsednik SDM g. Peter Mandelj pa jim je dal spominske trakove. V sledečem vrstnem redu smo imeli priliko pozdraviti:

JULIE ČAMPELJ, 19-letna studentka, katero je spremljal Drago Prosenik, DIANA ČEK, studentka, stara 16 let, spremljal jo je David Krnel,

SANDRA KUMAR, stara 18 let, študentka tehničnega instituta za catering management v spremstvu Evgena Poklar, SUZI PROSENAK, 19-letna študentka humanističnih ved na Monash University, v spremstvu Markus-a Kruger,

TANIA SOSIČ, uradnica pri Commonwealth bank, stara 17 let, ki jo je spremljal Edi Štemac,

DENISE ŠTOLFA, stara 20 let, zaposlena kot secretary, spremljal jo je Frank Štolfa,

FRANCES URBAS, 17-letna študentka, katero je spremljal Frank Špur,

LINDA WOPPEL, stara 19 let, po poklicu kozmetičarka, spremljevalec je bil Barnaby Willis.

Fotografija na levi predstavlja dekleta ki so sodelovala pri natečaju.

Z leve na desno so:

Julie Čampelj,
Denise Štolfa,
Suzie Prosenak,
Linda Woppel,
Frances Urbas,
Tania Sosič,
Diana Cek,
Sandra Kumar.



Suzie Prosenak in Sandra Kumar

(Foto S. Prosenak)

IVAN LAPUH

ROJAKOVA POT

Sprašujemo se, kam vse je usoda ali lastna želja po nečem odpeljala slovenskega človeka iz svoje rodne dežele. Pot ga je vodila (in ga še vodi) po vseh deželah tega majhnega in tako med seboj različnega sveta. Povsod pa je nosil v srcu izročilo, katero je prejel od svojih prednikov. Očetova pesem in materina ljubezen ga je spremljala na vseh poteh. Njegove pridne roke so kmalu dokazale, da je ljubezen do svoje dediščine močnejša od lastnih telesnih in duševnih naporov.

Kolo časa se je vrtelo naprej in slovenski Domovi so rasli po večjih mestih tega kontinenta. Pa tudi na Boga ta narod ni pozabil — zgradil je tudi božje hrame. Skratka zgradil si je delček svoje drage domovine daleč na tujih tleh.

To je le bežen pogled na do sedaj prehojeno pot tega veselega in marljivega naroda. Vendar pa, po tej poti si hodil ti, dragi rojak — in po tej poti še danes hodimo mi vsi rojaki, ki smo zvesti svojemu slovenskemu izročilu.

Tako so tudi rojaki v Adelaide zgradili svoje novo toplo ognjišče, kamor se bodo zatekali po kanček domačega duha.



Mladenke SDM na odru novega Slovenskega doma v Adelaide. Z leve na desno so: Julie Krnel, Diana Markežič, Tanja Sosič, Andreja Hojak, Frances Urbas, Geanette Urbančič in Lidija Markič.

(Foto S. Kinel)

Na slavnostni otvoritvi društvenih prostorov, ki je bila v soboto 6. junija, se je zbralo rojakov iz slovenskih društev: Victorije, New South Walesa in Canberre. Velika in lepa dvorana je bila napolnjena kot škatlica vžigalic.

Ne bom opisoval programa, v mislih pa imam že sam prihod v soboto zjutraj. Ko so se avtobusi spraznili in jedilnica napolnila, so pridne in urne žene adelaidskega društva v kratkem času porazdelile okrog 300 zajtrkov. Še bolj zaskrbljena slika se nam je zdela zvečer po končanem kulturnem programu, ko je bila na vrsti večerja. Začeli smo stegovati vratove in ugibati kako dolgo nam bo še "krulilo" po želodcih. Nismo mogli verjeti svojim očem, da je nekaj pridnih rok razdelilo večerje v tako kratkem času in tako veliki množici. Torej, vsem tem osebam gre velika pohvala in zahvala, da naši želodčki niso predolgo čakali. Veselja pa med Slovenci nikoli ne primanjkuje. To je zgovorno dokazovalo; bodisi z odra ali s katerega koli kota, kjer je odmevala domača pesem.

Naslednji dan v nedeljo, pa se nas je udeležilo lepo število slovenske sv. maše v tamkajšnji slovenski cerkvi. Četudi so orgle morale tisto nedeljo mirovati zaradi nesrečnega slučaja organista, so se rojaki

po cerkvi pridružili pevcem na koru. Petje mi je segalo tako globoko v srce, da se mi je zdelo, kot da sem nekje v romarski cerkvi sredi Slovenije. Po sv. maši je pater Janez vse povabil na čajanko. Patru Janezu, kakor tudi pridnim gospodinjam — lepa hvala!

Popoldan se nas je ponovno zbralo lepo število v klubu na kosilu. Imel sem s seboj nekaj svojih knjižic, katere so adelaidski rojaki hitro kupili. Za prijateljsko uslugo pa se osebno zahvaljujem ge. in g. Dodič.

Mesto se je že bleščalo v milijonskih lučkah, v Slovenskem društvu pa smo se zadnji "planičarji" poslavljali od novih znancev in prijateljev ter od društva samega. Če tudi je bilo srečanje le trenutek, je slovo govorilo, kako lepo je srečati Slovenca. Slovenskemu društvu Adelaide, pa gre velika zahvala za povabilo in za vso gostoljubnost, ki so nam jo nudili ob preživetih skupnih uricah..

Naslednje jutro smo se po zajtrku v motelu podali na pot proti Melbournu. Med potjo so mi misli poskakovale, zdaj tu, zdaj tam, kot je zato primeren zadnji sedež.

Res, kje vse je najti Slovenca. Kjerkoli pač smo, tam je tudi košček naše drage domačije — košček domovine — in tam živi duh slovenske dediščine.

DRUŠTVENO ŽIVLJENJE

DEKLE SLOVENSKE SKUPNOSTI 1987

(nadaljevanje s 1.strani)



Od leve na desno sede: G. Cveto Stantič, ga Marija Kromar, g. Ivo Širca, ga. Anica Markič in g. Peter Mandelj. Stoje: Drago Prosenik, Čampelj Julie, Denise Stolfa, Frank Štolfa, Suzie Prosenak, Marcus Kruger, Linda Woppel, Barnaby Willis, Frances Urbas, Frank Špur, Tania Sosič, Edi Štemac, Diana Cek, David Krnel, Sandra Kumar, Evgen Poklar. (S. Novak)

Po predstavitvi kandidatke je sledila bogata in ukusno pripravljena večerja.

Gospa Marija Cvetko, ki je z gospo Mici Hartman vodila pripravo večerje ter vsi ki so sodelovali v kuhinji in razdelitvi so opravili res profesionalno delo, brez zamude in problemov. Res so se potrudili in pripada jim iskreno priznanje, saj so cel večer tako delali kot, da bi bili plačani za to. Pa je v resnici bilo vse narejeno iz dobre volje in zastonj.

Po večerji je nastopil trenutek, ki smo ga vsi pričakovali, a menda še najbolj težko kandidatke: podelitev naslovov. Pred tem pa je še predsednik Peter Mandelj spregovoril par pozdravnih besed. Najprej je omenil povabljenе goste, ki so bili: g. Neill Brown, M.H.R., poslanec v federalnem parlamentu za volilni okraj, v katerega je vključen Research, predstavnik bratskih slovenskih društev, za Albury-Wodongo, tajnica ga. Marija Kromar s soprogom, za Zvezo Geelong predsednik Ivo Širca s soprogo, za 'Jadrana' predsednik Frank Iskra s soprogo, za 'Planico' predsednik Lado Sluga s soprogo in za 'Vesele lovce' predsednik g. Jože Caf s soprogo. G. Mandelj je tudi omenil prisotne g. Cveta Stantiča, direktorja podjetja 'Eurofurniture', bivšega senatorja Mišo Lajovica, voditeljico slovenske radijske ure go. Heleno van de Laak in urednika Vestnika Marijana Peršiča.

Nadalje je izrekel svojo zahvalo podjetnikom, ki so s svojimi darovi omogočili tako velik finančni uspeh večera. To so bili: Jože Urbančič, Stane Mlinar, Janez Zemljič, Helena Van de Laak, Marjan Lauko, J. in G. Rezek in Mr. in Mrs. Zivkovic.

H koncu je povdaril, da je letos že petin dvajsetič izbrana Dekle Slovenske skupnosti v Melbourne in, da prav ta vsakoletna funkcija ima velik pomen pri povezovanju starejših generacij z mlajšimi našimi rodovi tukaj. Seveda, kot je dejal g. Mandelj se ti večeri ne bi mogli izvesti brez nesebične požrtvovalnosti organizatorjev in pozval je prisotne naj z aplavzom pokažejo svoje priznanje letošnjim organizatorjem in njih sodelavcem kot so ge. Marija Cvetko in Mici Hartman in ostalim pri delu v kuhinji, gospema Anici Markič in Mileni Brgoč, Jani Lavrič in Andreju Fistriču mlajšemu ter tudi osebam ki so bile pripravljene prevzeti dolžnost za izbiro letošnjih nagrajenk: ge. Mariji Kromar, g. Ivanu Širca in g. Cvetu Stantiču.

Kot običajno je bilo najprej objavljeno ime Kraljice dobrotelnosti. Ta naloga je pripadla g. Mandelju, ki je povedal, da so letos dekleta nabrala rekordno vsoto 9.046 dolarjev. Od tega je sama SUZI PROSENAK zbrala 3.038 dolarjev in si s tem pridobila naslov Kraljica dobrotelnosti leta 1987. Drugo mesto pa sta si delile Julie Čampelj in Linda Woppel, ki sta nabrali skoraj identične vsote preko 1.000 dolarjev.

Za tem je bil g. Neill Brown naprošen, da proglasi Dekle Slovenske skupnosti leta 1987.

Navzlic temu, da smo v času volilne kampanje, se je g. Brown vzdržal kakršnihkoli političnih opazk in govoril le o tem, da mu je poznano kako važno vlogo igra SDM v njegovem volilnem okraju. Rekel je, da je slovenska skupnost v naši deželi poznana kot delovna in konstruktivna, ki si je sama, brez podpor zgradila to kar ima, in da je veliko drugih številčno večjih skupnosti, ki niso pokazale takih uspehov in ki se ne morejo ponašati, da so imele v avstralskem parlamentu svojega rojaka.

Po čestitkah vsem natečajnicam ter obema povezovalcema programa je g. Brown odprl ovojnico, v kateri je bilo ime izbranke in njene "runner-up". Linda Woppel je dobila to drugo mesto a naslov Mladenke Slovenske skupnosti je prejela SANDRA KUMAR.

Močno ploskanje je pokazalo, da so vsi v dvorani odobravalni to izbiro. Še posebno glasno pritrdjevanje in veselje pa se je razlegalo iz miz, kjer so sedeli 'Jadranci', saj Sandra prihaja iz njih sredine.

V spomin na ta večer je vsaka natečajnica prejela rože, spominski trak, nalivno pero in nakazilo za nabavo nakita v vrednosti 50 dolarjev (darilo podjetja Zivkovič iz Dandenonga). Drugo-plasiranke so poleg gornjega prejele še vsaka po 100 dolarjev. Obe zmagovalki pa po 200 dolarjev.

Po zahvali obeh izbrank in običajnem prvem plesu za vse natečajnice se je večer nadaljeval do druge ure zjutraj.

Tako je Slovenska skupnost v Melbourne dobila že 25. leto svojo Mladenko ali Miss Slovenian Community, ki naj bi predstavljala vse kar je najlepšega in najboljšega tukajšnjih mladih Slovenk. Dvajsetpet let je že kar lepa doba in upajmo, da ta tradicija še dolgo ne bo zamrla ter, da jo bodo mlajše generacije, ki sedaj počasi prevzemajo delo starejših, zvesto nadaljevale.

Slovinci v Adelaide so si zgradili ogromen dom, vsem Slovincem v ponos, kjerkoli živimo. Slika Bleča, ki krasi celotno zadnjo steno odra je nekak simbol nam vseni - za vse nas Slovence pa naj prihajamo iz tega ali onega kraja Slovenije je naše središče: jedro Slovenije.

Iz Melbourne se nas je naptilo kar pet avtobusov potnikov, ki smo se očezvali vabiti rojakov iz Južne Avstralije. Dva avtobusa sta odpeljala z našega slovenskega hriba v Elthamu v petek zvečer. Pot je bila dolga, vendar tega ni bilo opaziti, ker je bila družina zelo kratkočasna in vesela. Če je kateri od potnikov računal na spanje, se je zelo uštel. Poleg avtobusov pa je precej rojakov prispelo v Adelaide tudi s svojimi avtomobili.

Avtobusi so pripeljali v Adelaide rano v soboto 6. junija, in sicer smo ustavili pred veliko, lepo urejeno stavbo: novim domom Slovenskega društva v Adelaide. Bili smo vsi presenečeni, kajti nismo pričakovali nekaj tako velikega. "Adelaidčani" so nas lepo sprejeli. Iz kuhinje je lepo dišalo in s hvaležnostjo se sedaj spominjamo pridnih kuharic tamkajšnjega društva, ki jim je v kratkem času uspelo napolniti par sto lačnih želodcev. Moštva slovenskih balinarskih ekip, ki so prišle iz vseh koncev Avstralije so se kar takoj podala na balinišča k tekmovanju, ostali pa smo se peljali v motele na prepotreben počitek, kajti za ob štirih popoldne je bila napovedana slovesna otvoritev.

Malo osveženi smo se okoli četrte zopet pričeli zbirati v Domu. Dvorana se je kar hitro napolnila in težko je reči koliko sto ljudi je bilo prisotnih, kajti tako je razsežna.

Končno je le nastopil višek večera: kulturni program z pozdravnimi nagovori. Na žalost nas je ozvočenje malo razočaralo. Kot pri vsakem začetku so bile seveda tudi tukaj prisotne težave, katere je moč šele po mnogih preizkušnjah odpraviti. Ker so se verjetno v Adelaide dosedaj v glavnem osredotočili na izgradnjo novega doma jim je za organiziranje kulturnih točk ostalo bolj malo možnosti. Zato je bila večina programa "uvožena" iz Melbourne. Nastopali so mladinci SDM z modernimi plesi pod

vodstvom ge. Pišotek in s folklornimi plesi pod vodstvom ge. Gelt. Potem smo poslušali petje pevskega zbora SDM in pevskega zbora 'Jadrana', petje ljubke Anite Pahor in recitacije ge. Marcele Bole ter Lidije Lapuh, zvoke harmonike Viktorja Lampe ter kvartet Zvon.

Skupen nastop pevskega zbora SDM in 'Jadrana', pod vodstvom Branka Sosiča bi naj dvignil strop v dvorani, toda zaradi slabe akustike so se glasovi kar izgubili nekje v prvem delu dvorane. V zadnjem delu pa ni bilo možno slišati skoraj nič. Pa tudi prodaja pijač med programom ni pripomogla k boljši pozornosti. Res je škoda, da so včasih dolarji bolj važni kot vse drugo. Na žalost je bila večina vseh ki so potovali tako daleč razmeščen v ozadju dvorane, tako da jim ni bilo mogoče nič videti, a prav malo slišati kaj se je dogajalo na odru. Morda je to bila

dobra šola za one organizacije, ki načrtujejo slične prireditve v bodoče. Vedele bodo, da je ozvočenje zelo pomembno, in akustika primerito dobra. Kajti drugače je ves čas in trud, ki ga nstopajoči vložijo v izvedbo programa izgubljen in cela atmosfera nastopa uničena.

Po kulturnem nastopu so bili poklicani na oder številni predsedniki ali zastopniki slovenskih organizacij širom Avstralije. Vsak od njih je v imenu svojega združenja čestital in izročil spominsko darilo.

Naslednjega dne, v nedeljo, sta se oba avtobusa potnikov SDM udeležila slovenske maše v Hindmarsh. Pevski zbor se je pridružil cerkvenim pevcem tamkajšnje skupnosti na koro in tako so skupno zapeli. Po maši pa je pater Janez vse povabil na čajanko, za kar smo mu seveda vsi hvaležni, saj se je nekaj toplega kar prileglo. Ogleдали smo si tudi lep cvetlični vrt patra Janeza v katerem poleg izbranih cvetic kakor afriških vijolic, azalij, orhidej in mnogih drugih goji tudi kanarčke.

Po ogledu mesta Adelaide, njegovih širokih ulic, številnih parkov in prekrasne okolice smo se usmerili nazaj proti Melbourne. Pot je sicer potekala malo bolj mirno, saj smo bili vsi nenaspani in utrujeni, a slovenske pesmi vseeno ni manjkalo.

Anica Markič



V Adelaide nastopa mladina SDM: Lidija Markič in David Krnel, Tanja Sosič in Aleš Brgoč Geanette Urbančič in Damien Pišotek, Frances Urbas in Igor Brgoč, Nataša Urbas in Eric Gelt, Julie Krnel in Mark Tavčar, Sonja Kraner in David Markič. (Foto Sandra Krnel)

A BIG THANK YOU!

To all candidates, to their parents, and partners I wish to express my sincere thanks and gratitude for your participation in this year's Miss Slovenian Community Quest. Your co-operation is proof that all our hard work, work of all slovenian organizations is not in vain. As long as we have people like you, there should be no doubt as to our future of slovenian heritage, no doubt in continuation of what we have. Your attitude and co-operation, in particular your contribution to fund raising record high amount of money is truly commendable. My only wish is that you all keep in touch for years to come.

To Julie, Diana, Sandra, Suzy, Tania, Frances, Denise and Linda, in course

of my duty by organizing this quest, I had the chance to get to know you all, better than most and I must say that all of you are a credit to your families - to your parents and a credit to Slovenian community. It is a pity, that each and everyone of you could not be crowned Miss Slovenian Community; you certainly all deserve it. The judges had a tough job in having to choose a winner.

By knowing you, I can only say that our community has been enriched, its future and wellbeing assured.

Thank you each and everyone of you.

Anica Markič

Vsem članom S.D.M.!!!
REDNA LETNA SKUPŠČINA
Slovenskega društva Melbourne
bo v nedeljo 19. julija 1987, s pričetkom ob 3h popoldne
v dvorani SDM, 82 Ingrams Rd., Research



kaj, kje, kdo?



Pravijo, da praksa dela mojstra. To se je spet potrdilo pri Mandeljevih. V marčevski številki Vestnika smo poročali kako je Iva Mandelj, ko je zvedela novico, da je postala stara mamica, bila tako vznemirjena, da je spustila na svojo nogo posodo polno mleka.

Ko pa je pred par tedni prišla novica, da je že drugič postala stara mama, je to prenesla brez nezgode.

Hčerka Anica, poročena Tegelj, je na 7. junija rodila sinčka. In ker je Anica vedno bila velikopotezna bo verjetno tudi sinček tak, saj ga je celih 9 lbs prijokalo na svet v St. John of Christ Hospitalu v Geelongu.

Anica in očka Janko sta mu izbrala ime Martin, dedek Peter pa tokrat ni imel odločitvene besede.

Vsem iskrene čestitke!

Johnu Bariču za 21. rojstni dan!

Johni, 21. rojstni dan slaviš, za muziko, petje ti živíš. Polovico že mladih let, reazveseljuješ ta božji svet.

Ob nedeljah maše ne zamudiš, John-i, povej kdaj ti spiš? Zelimo, da bi še mnogo let, pel in godel na tem svet.

V življenju naj ti sonce sije, očesa, solza žalja ne zalije. Bodi srečen, ti vsi želimo, s tabo vred se veselimo.

Marcela Bole



V listi odlikovancev, ki je bila objavljena na rojstni dan kraljice Elizabete, v ponedeljek 8 junija smo zasledili tudi ime Ante Kovač.

ANTE KOVAČ ODLIKOVAN

Ante Kovač je po rodu Dalmatinec, a je med mnogimi Slovenci tukaj zelo poznan, kot velik podpornik nogometnega športa in pa tudi kot lastnik restavracije 'The Vineyard' v St. Kildi, kjer nam je še vedno, kadar smo ga zato prosili, dal na razpolago prostore in pripravil večerje za različne naše funkcije. Zadnja dva taka primera sta bila večerja z našim pesnikom Kuntnerjem in pa večerja z slovenskimi košarkarji - paraplaziki, s katero jim je postregel popolnoma brezplačno.

Odlikovanje Order of Australia pa je prejel v glavnem radi njegovega udeleževanja pri organiziranju nogometa v Viktoriji.

Ante je med ustanovitelji Victorian Soccer Federation in je bil dvakrat predsednik deželne lige. Bil je trikrat eksekutivni član Australian Soccer Federation in ga smatrajo kot enega najvplivnejših članov National Soccer League.

Prav gotovo se čestitkam ob podelitvi tega odlikovanja pridružujemo tudi vsi njegovi prijatelji med Slovenci.

Danijela Hliš-Thirion

MISEL RANI KOT BIČ

Kot plaha snežinke padajo njene besede, on se strese, kot v oklepu ledu. Poljub vetra je moja roka, on se utaplja v morju izmišljene strasti, požira me z očmi, pije rdeče vino kot da pije mene... Ona išče neko moč ranjene zveri, ropa jo pred vsemi gosti; kričala bi, ga preklela, ga potisnila v objem temnega prepada. Kot pesem potoka so mu moje besede, topi se, cedi se; zarja zmaga nad večerom, stisne mu roko v znak, čas je, da se poslovita... "Čudovita zabava, najlepša hvala, seveda kmalu spet..." Tema je edina prijateljica, v nagajivem objemu jutranjih oblakov skriva moja gosta... A še ju vidim, še ju čutim: doma objame jo, in njegovi vročični, slastni poljubi prilepijo se na njeno trepetajočo ramo, njeno ponižanje, njena smrt spremeni se v njegovo zmago. Ko je v mislih z mano, ubije ženo, še in še dokler ni več besed, ni več solza, le ohlapno telo moje prijateljice ki je vse izgubila. Sklonem glavo; prisluhni draga, čas odprl ti bo vrata temne ljubosumnosti in nasmejala se boš razočaranju neke nore noči, ko je on preveč popil in je, za hip ti bil nezvest, Jaz sem takrat trpela s tabo, zabave so včasih tako grenke!

SREČANJA

LOV NA DIVJE RACE

Kjer večna Murray River polni jezeru naročje in v porah zjedene obale ribe se drstijo, kjer race in gosi v grmičasti podrast se valijo, v grozeči slutnji niha divji šaš in vitko ločje.

Selijo sence se in v mrak prežijo, šepetajo, ob jezeru, ob reki, prav ob vsaki mlaki; močvirje spi! Nad račji rod hite gorja oblaki - številna srca v lovski strasti živčno trepetajo.

Ko mlado jutro z roso hladne si oči pomane, odjekne v meglo prvi strel. Za hip tišina, a že odmev udari v sanjav svet, kjer spi dolina; prestrašena perjad zakreka, proti nebu plane!

Zalajajo podmazane cevi, pogubno zrnje išče žrtve; naj raca ali gos, naj bega sama ali v jati - leti po smrt! S krvjo odteka strah, šele na trati! Diana divje pleše sarabando in preševa mrtve...

Ko pozno sonce skrvavi, tam daleč za gorami, in temne sence zlezejo iz špranj v dobravi, zdesetkana perjad zaveka zgubljena v goščavi: "Gorje nam, joj, gorje! Morilci so med nami!"

Ne vem, je tvoja vera, človek prava, da lov je nujnost, ne zabava? Ni igrača, ki vselej jo nekdo z življenjem plača? Morda naj bioritem spet kroji samo narava!

RAFOLT ZMAGO

OBLETNICE

Pred 120 leti, na 3. marca 1867 je umrl v Gorici Karel LAVRIČ, goriški politik, ki se je zavzemal za federalistično ureditev Avstrije in je bil edini poslanec, ki je v goriškem deželnem zboru dosledno govoril slovensko.

Pred 55 leti na 30. aprila je umrl v starosti 25 let slovenski slikar in kipar Jože Gorjup. Navzlic svoji mladosti si je že ustvaril ime kot odlični slikar fresk, oljnih podob in grafik.

+ SAŠA ERIČ

V petek 29. maja smo spremili k večnemu počitku člana in podpornika SDM Sašo Eriča. V petinpetdesetem letu svoje starosti je po mesecih mučne boleznii v sredo 27. maja za vedno zatisnil oči.

Saša je bil po rodu iz kraja Bukvik v Bosni. Po končanem šolanju si je izbral fotografski poklic. Že mlad je odšel od doma. V svojih potovanjih je spoznal svojo bodočo življensko družico Ano, s katero se je potem v letu 1959 naselil v Melbourne. Prav kmalu je odprl svoj fotografski atelje v Prestonu. S svojo prijazno osebnostjo je podjetje napravil zelo uspešno in zelo poznano posebno pri makedonski in slovenski publikii. Marsikateri naš slovenski par si hrani album fotografij svoje poroke, katere je posnel pokojni Saša.

Med našimi ljudmi pa ni bil cenjen samo zaradi svojih poklicnih sposob-

nosti ampak tudi radi svoje pripravljenosti nesebično pomagati, kadar je nastopila potreba. Slovenska skupnost v Melbourne, posebno SDM, mu je hvaležna za mnoge usluge. Vsakokrat ko smo ga prosili, je brez oklevanja prišel snemat dogajanja na 'hribu'. Vse delo je vedno opravil brezplačno in njegove fotografije krasijo albume društvenega delovanja v arhivu SDM. Preko Vestnika pa so njegova dela dosegla tudi oddaljena slovenska središča.

Pokojnikovo priljubljenost je dokazalo ogromno število ljudi, ki so prisostvovali pri molitvah v makedonski pravoslavni cerkvi v Prestonu in ga potem spremili na njegovo zadnje bivališče na pokopališču v Fawknerju.

Z užaloščeno soprogo Ano, hčerko Vesno, zetom Filipom in malim vnukom Štefanom sočustvujejo mnogi rojaki in prijatelji širom Melbourne.

Predstavljamo slovensko slikarsko in plesarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv.: 336 7171

Svoji k svojim !

PISMA-PISMA-PISMA

Learned Slovenian.....

Različni dialekti, trije po številu v Jugoslaviji, omenjeni v problematiki... No, pričakoval bi popravo tolmačenja ali pa vsaj pripombe merodajnega urednika Vestnika, glede na število literarnih jezikov, uporabljenih po uradih Jugoslavije!

Da je Slovenija, pokrajina kot taka lepa in enostavna, je res. Toda, "bojazen", da se nebi prilagodila zahodnemu uplivu ali pa uplivu bolj razvitih dežel, je pa izrazno napačno slikano, saj je dežela Slovenija s svojimi prebivalci že industrijsko razvita pod uplivom vrhunsko industrijsko razvitih sosedov, literarno in kulturno pa neuplivo pod svojstvenim originalom že od 15 - 16 stoletja.

Če vzamemo Avstralijo kot prvakinja v jezikovni vrsti, se moramo pač nasloniti na zgodovino Anglije. Ako jo pa primerjamo s Slovenijo na starostni kulturno obstoječi narodnosti, je pa naša bivališčna domovina še pravi dojenček v primeri z matično!

Zvonovi iz zvonikov Slovenije pa so bili žrtve za litine topovskih cevi že za časa Napoleona.

Za ogorčene Slovence

Cveto Mejač

(Gornje pismo se menda nanaša na pismo priobčeno v letošnji aprilski številki Vestnika pod naslovom "I have learned Slovenian".

V pojasnilo naj navedem, da je to pismo, kot smo že tedaj v uvodu napisali, poslala mlada Angelique Van de Laak, ki je bila rojena in tudi obiskovala šole v Avstraliji. V tem svojem pismu podaja predvsem svoje osebne vtise, ki jih je nabrala tekom enega leta svojega bivanja in šolanja v Sloveniji.

Povdarjamo, v pismu so njeni osebni vtisi in nikarkršna nova teza. Nam, v uredništvu pa se ne zdi primerno, da bi popopravljalo osebne vtise drugih. Pripravljeni pa smo vedno objaviti mnenja čitateljev ako se ne strinjajo s kakršnokoli objavo v Vestniku, v kolikor so taka mnenja izražena v normah resne, tolerantne in nežaljive diskusije. Saj ena od nalog Vestnika naj bi tudi bila omogočevati javno izmenjavo mnenj in pogledov. Urednik.)

DRUŠTVENE PRIREDITVE SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

11. julija . . . Plesni večer slovenske šole
9. Julija . . . Večer čarodejstev - predstava
18. julija . . . Igra "Poslednji mož"
8. avgusta . . . Balinarski ples

S.P.S.C. JADRAN

25. julija . . . Poskušanje domačih vin
15. avgusta . . . Domače koline

"SNEŽNIK" ALBURY-WODONGA

22. avgusta . . . Letni ples

SLOVENCİ NA ZLATI IN SONČNI OBALI

(Nadaljevanje)

Če je res za vsakogar paradiz je vprašljivo. Prav gotovo pa je, da privlači vedno večje število ljudi. Takih, ki pridejo samo na počitnice, pa tudi takih, ki se tam nastanijo za stalno.

Prijetna klima, neskončne milje dolge peščene obale, moderne stavbe, trgovska podjetnost in lepo z gozdom poraščeno hribovito zaledje so pogoji za tako hiter razvoj tega področja, ki sega od predmestij Brisbane, pa kakih 150 kilometrov ob obali do meje New South Walesa. Še pred dobrim dvajsetletjem so bila tukaj le drobna, nestrnjena in pred vsem počitniška naselja. Danes pa je to strnjeno mesto, v katerem občasno živi preko 200.000 ljudi. No med temi je tudi vse več Slovencev.

Ko smo se poslovili od gostoljubnega otoka Bribie smo jo ubrali po novi avtocesti, ki nas je vodila ob vzhodnih obrobkih Brisbane. Ni bilo treba več, kakor še nedavno, ustavljati pred številnimi semafori v samem centru mesta. Po odlično speljani cesti smo švignili mimo letališča in preko novega visokega mostu čez reko Brisbane ter smo že bili na avtocesti, ki vodi na Zlato obalo — Gold Coast.

Mimo številnih novih naselij, preko valovitega ozemlja nas je pot pripeljala v Southport., starejše mesto, ki je trgovsko in poslovno zaledje počitniško usmerjenega Surfers' Paradise. Tu se umaknejo hribočki in gozdovi nižini in morju. Pogled pa se odpre na mogočne številne nebotičnike, ki se vrste ob obali.

Še predno se nehomo čuditi velikemu napredku od našega zadnjega obiska tukaj se kar naenkrat znajdemo ob zlato rumeni peščeni plaži. Še malo, pa smo v našem najetem stanovanju, gori v osmem nadstropju s prekrasnim razgledom na morje, kamor sedaj številne stolpnice mečejo svoje dolge pozno popoldanske sence. Plaža, ki je tik pod nami je še vedno polna kopalcev in dolgi peneči valovi v enakomernem ritmu šumno božajo obalo.

Jože Judnič, poverjenik Vestnika za Queensland, ki se je točno pred enim letom z družino priselil iz Melbourneja je naš prvi kontakt tukaj. Že nas je pričakoval:

Ravno pravi teden ste tukaj. Vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu imamo namreč piknik na slovenski zemlji, kjer stoji dom društva 'Planinka'. Jutri je prva nedelja v aprilu. Tja se popeljemo, če ste za to."

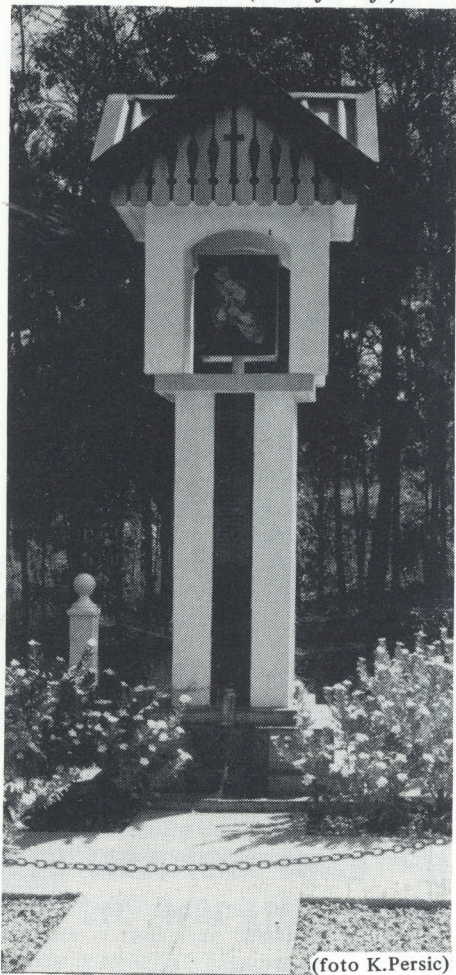
Kdo bi odklonil tako vabilo. Saj videti, kako se društveno udeležujejo rojaki tukaj je bil tudi eden namenov naših počitnic.

In tako smo se v nedeljo dopoldan peljali na malo Slovenijo v Queenslandu. Po cesti nazaj proti Brisbane. Nekako na pol poti smo zavili na desno proti nizkim vzpetinam, ki se dvigajo nad avtocesto in morjem. Še pet minut lepe polagoma vzpenjajoče se ceste in že smo zavili na levo, kjer nam je napis pri vhodu na zemljišče povedal, da smo na Slovenskem klubu 'Planinka'.

Pot nas med drevjem zapelje proti vrhu hribočka, kjer na sredi čistine stoji pravo slovensko poljsko znamenje. Kdo bi še mogel dvomiti, da smo med svojimi.

Znamenje je bilo postavljeno v spomin rajnim članom kluba 'Planinka'. Da pa je znamenje načrtovala umetniška roka je takoj vidno. To nam je bilo tudi potrjeno, ko nam je bilo povedano, da je načrt zanj izdelal ing. arh. Mejač..

Vsak Slovenec, ki bo kdajkoli obiskal to mesto in stal pred tem znamenjem bo občutil, kako nas vežejo naše tradi-



Znamenje na 'hribu' v Queenslandu

cije, pa če smo še tako daleč drug od drugega. Občutil bo, da je prišel med svoje.

Ta moj občutek se je še toliko bolj utrdil, ko sem ugledal znane obraze, ki so nas veselo pozdravili ko smo se približali k novozgrajeni stavbi, ki stoji malo nižje, med številnimi klopki in mizami. To je novi dom 'Planinke'. Pogled nam je obstal na ganku, ki obdaja skoraj dve strani dvorane in ga krasi ograja, izdelana v slovenskem stilu. S tega ganka — balkona pa je lep pogled na dve stezi za balinanje, kjer so navdušenci tega športa pridno metali kugle.

"Glej ga no, kaj pa vi tukaj," se mi prijazno nasmeji Mirko Cunderman, tudi nekdanji delovni član SDM, "lepo, da ste nas prišli pogledat."

Beseda je stekla. Kako je ta in oni. Kako se deluje v Melbourneju, kako v Brisbane. In že se mi prijazno nasmihla drug obraz. Ga poznam? Pa je trajalo samo trenutek: "Seveda, Vah iz St. Albansa, kaj ne?"

"O, že davno ne iz St. Albansa, kaj se mi ne vidi po zagorelem licu, da sem od tukaj."

Pa še drugi so prišli in nam prijateljsko stiskali roko. Med njimi tudi stara znanka, Marija Trošič, ki je takrat še nosila dekliško ime Sosič. A vseh je nemogoče poimensko naštet.

Med novimi obrazi pa sem spoznal sedanjega predsednika 'Planinke' Edija Andlovca. To je "možakar od fare"; kar izžareva energijo in voljo do dela. Hiti mi naštevati kar je bilo zgrajenega v zadnjih nekaj letih na zemljišču, ki so ga nekdanji odbori nabavili na prav primernem mestu, kot, da bi predvidevali, da se bo na Gold Coast naseljevalo vedno več rojakov:

"Naše zemljišče je bilo kupljeno že pred mnogimi leti. Vendar smo z zidanjem stavbe pričeli nedavno. Vprašanje je bilo popreje pač vedno denar, pa seveda tudi prave volje je nekako manjkalo."

A SHORT HISTORY OF THE NATIONAL COSTUME IN EUROPE

The wearing of folk dress in Europe was at its height during the 18th and 19th centuries. The widespread development of this kind of highly decorative dress almost gives one the expression that it was a national policy in which clothing became representative of a particular country or area.

The variation in style and decoration of national costumes seems to follow certain geographical boundaries, although these divisions are not necessarily caused by political differences. Rather they can be attributed to cultural variations. Long periods of foreign occupation have had a strong impact on styles of dress in certain regions. We can note for example the influence of the Ottoman Empire in the costumes of Albania, Macedonia, Serbia and Bulgaria to name a few.

The rise of folk dress to its full development and subsequent decline was extremely rapid. The dress of the working people, namely the farmers was for centuries rather uniform in colour and style. It closely resembled the simple style belonging to the medieval dress. This was because the Church had considerable influence on determining the clothes to be worn by its followers.

The emergence of a recognisable regional dress coincides with and is partly a product of the Romantic Age. The years during which France Prešeren was active as a poet was during the Romantic Age. This was a time when writers and artists first began to pay detailed attention to the life of the common man and nature in the belief that it contained a lesson for the rest of civilization. As a result of this, village communities began to feel more 'self-conscious' about their public appearance. Thus a distinct local dress was developed. This could include a Sunday Church-going dress, special clothes for weddings and feast days, and clothing for dancing, fairs and carnivals.

Folk dress could be divided into the functional and the ceremonial. Through dress of this sort, a person's occupation could be discerned, their rank or even marital status determined at a mere glance. Dress was often regulated by quite strict usage which belonged to a particular area, parish or geographical region. It could mark the wearer out as coming from a specific place. In some areas, it was required of a person who moved from one community to another, to acquire the dress of the community.

This shows how powerful the sense of a local identity was.

Ceremonial dress unlike the functional dress was above all decorative. In its most extreme form, in prosperous communities, it could be a display of family wealth and its elaboration was designed to convey the importance of the occasion on which it was worn. It was usually ceremonial clothing which was considered to be the national costume. On the other hand, the original style of a functional dress has been known to become the official folk dress.

National costumes, being a part of a traditional way of life was concerned with preserving itself against change. This is in complete contrast to modern fashions which are constantly changing. The reason for reluctance for change was also economic. Once, people from village communities kept their wealth in the form of goods and property rather than money. A girl's trousseau might contain enough garments or cloth to last a lifetime. Even for the rich people, tailor-made clothes were expensive and it was not uncommon during the 18th century for one to inherit the clothing of a relative who had died. In those days female dresses were often made in such a way that one could completely unstitch a garment and make a totally new dress out of the original fabric.

By the last years of the 19th century, the social development in most countries towards urbanization, the growth of industry and the beginnings of universal education had almost destroyed the conditions in which folk dress could thrive. It had been the mark of a particular class, but now the class system was breaking down. Only in some countries did the wearing of folk dress continue well into the 20th century.

Today the wearing of folk dress is purely ornamental. In Ljubljana, one can witness a good example of the popularity of wearing national costume for festive purposes at the annual Ljubljanska Ohcet. In Australia it is common to see people from various ethnic groups wearing folk dress at numerous public or festive events. The retention of folk dress among our community is evidence of our own reluctance to lose our identity as it is through costume that the various cultures that make up Australia can be differentiated.

(SOURCE: James Snowden, The Folk Dress of Europe, London, 1979.)



Pridne gospodinje tudi pri Slovencih v Queenslandu skrbijo za lacne zelodce

(Foto K. Persic)

Dograditev dvorane pa je podkrepila tudi družabno udeleževanje, v bodoče pa si obetajo tudi malo več kulturnega življenja. Po zelo uspeli zabavi na Silverstrovo, so priredili Pustno zabavo, ki je prinesla mnogo smeha in privabila nove člane. Prav to nedeljo ko smo jih obiskali pa so imeli prve vaje za proslavo materinskega dne.

Celo popoldne, ki smo ga preživeli med rojaki na Queenslandski Sloveniji je bilo prijetno in domače. Na baliniščih so trkale kugle; s kuhinje, ki jo oskrbu-

jejo pridne članice, je dišala pečenka in vabila sladokusce pristna domača potica. V dvorani je nekaj glav zamišljeno gledalo v šahovska polja, pod senčnimi drevesi po klopcah pa so zivahno čebljale pripadnice "milejšega" spola. Polke in valčke, ki so zveneli iz zvočnika pa je kar kmalu preglasila slovenska pesem in Jožetu Judniču kar ni zmanjkalo popevk. Čim smo prenehali z eno vižo je že ubral drugo in pritegnil za seboj še nas.

(več prihodnjič)

Dve izredno zanimivi knjigi
SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES in
ATLAS SLOVENIJE

Iahko naročite v uredništvu Vestnika, pisмено ali pa po telefonu. Cena ilustriranega opisa slovenske zgodovine Slovenians from Earliest times je 2 dolarja ter poštnina. Cena ponatanskega prikaza Slovenije v zemljevidih in fotografijah pa je 20 angleških funtov plus poštnina.. Naklada obeh knjig je omejena, torej ne zamudite!

KAZEN PROTI MIŠLJENJU

Zveza borcev iz Zagreba je po poročilu zveznega javnega tožilca, Miloša Bakiča v federalni skupščini "zaradi nesprejemljivih stališč vložila kazensko prijavo proti 57. številki Nove revije, v kateri so bili objavljeni prispevki za slovenski narodni program. Če bo tožilstvo v Ljubljani zavrnilo prijavo, ima zvezni javni tožilec pravico prevzeti kazenske pregone."

V omenjeni številki Nove revije so prominentni slovenski pisci in javni kulturni delavci podali svoje poglede na nastanek, napredek in nadaljni razvoj Slovenije. Nekateri teze v teh razpravah — vprašanje makedonske narodnosti, legalnost nastanka SFRJ, problem Kosova — so vzbudile kritike v slovenskih političnih vodilnih krogih. Vendar pa se je slovenska reakcija omejila le na trezno polemiziranje in utemeljevanje raznih pogledov. V južnih krajih pa je reakcija zbudila bolj močne odmeve in eden od teh je zahteva zagrebških borcev za kazenski postopek.

Tanjug je tudi poročal, kakor piše Dnevnik 29.5.87, da poteka kazenski postopek proti osebam, ki so pripravile prvotno sprejet plakat za proslavo mladinskega dne. (Plakat naj bi bil plagiat nekdanjega nacističnega plakata). Obtoženi so kršitve ugleda SFRJ.

Po novicah, ki so pred dnevi prišle iz Slovenije je razvidno, da se je Pavle Car, javni tožilec republike Slovenije smelo postavil na stran zakonitosti ter odbil ovadbo, katero je mestna organizacija Združenja borcev Josip Preskar iz Zagreba vložila proti članom uredniškega odbora za 57. številko Nove revije ter piscem Niku Grafenauerju, Ivanu Urbančiču, Tinetu Hribarju in drugim.

Takole zaključuje javni tožilec svojo izjavo objavljeno v Dnevniku:

"Prispevki v 57. številki Nove revije torej ne vsebujejo vseh z zakonom določenih elementov kaznivih dejanj, navedenih v ovadbi, kar je pogoj za uvedbo kazenskega postopka. Temeljno javno tožilstvo v Ljubljani je zato v skladu z določilom 1. odstavka 153 člena ZKP ovadbo zavrglo. Pri tem je izhajalo iz legalitetnega načela, ki temelji na pravilni uporabi pravnih predpisov, torej na materialno-formalni in objektivno-subjektivni konceptiji kaznivega dejanja kot temeljnem izhodišču jugoslovanske zvezne kazenske zakonodaje."

Pavle Car je kasneje v razgovoru z novinarji izjavil, da bo v znak protesta odstopil, ako bi se sedaj zvezni javni tožilec začel mešati v zadevo. Dejal je, da bi mu s takim postopkom zvezni tožilec izrekel nezaupnico, s tem pa tudi Skupščini republike Slovenije, ki ga je na to mesto postavil.

MARIBORSKA AFERA

Letos 24. aprila je mariborski mestni komite AKS v veliki dvorani Doma družbenih organizacij Maribora organiziral sprejem za predvojne in medvojne komuniste.

Prišlo je skoraj polovica še živečih, kakih 150. Učenci in učenke Srednje ekonomske šole: so jim pripravili kulturni program. Recitali so jim verze Minattija, Pavčka, Sarajliča pa tudi besedila iz Cankarja. Pri besedah iz povesti Kurent "O, domovina, ki te je bog ustvaril, te je blagoslovil z obema rokama..." pa se je med sedečimi v prvih vrstah začulo zaznavno šepetanje. Nenadoma je vstal prominentni politično društveni delavec Alojz Vindiš-Dunda in demonstrativno zapustil dvorano. Čez nekaj časa je vstal še eden in sredi dvorane glasno rekel: "Jaz grem raje na špricer kot, da bi to poslušal" ter zaloputnil z vrati za seboj.

Na programu so sledili odlomki iz Bevkovega Kaplana Martina Čedermaca in pesmi. Ko pa so deklamirali molitev iz Cankarjevega Hlapca Jerneja, se je slišalo v dvorani godrnjanje: "Ali smo pri maši?"

Sledila je še pesem Lipa zelenela je, nato pa pesnitev Ervina Fritza, ki ironizira slovensko samopodcenjevanje. Ob tem je predsednik mariborskih komunistov Rafael Razpet stopil do mikrofona in odločno dejal: "Prekinjam kulturni program, nadaljevali bomo sami!"

Mnogo udeležencev je bilo zaprepasčenih nad takim dojemanjem slovenske kulture in otroci so razočarani šli z odra.

"Zdaj nam bodo pa še Cankarja prepovedali!" je dejala mladenka ko je s solzami v očeh odhajala iz dvorane.

Gornji opis te epizode je povzet po Teleksu. Razburila je slovensko javnost in še posebno kulturnike. Naj navedemo nekaj izvlečkov iz komentarjev dveh poznanih kulturnih delavcev.

Literat France Forstnarč piše v Teleksu pod naslovom: Sram me je, da sem Mariborčan:

.....Kakšna nevarna bolezen je prišla nad nas, kakšna huda paranoja, da vidimo provokacijo že v Cankarju, Bevku, čisto

mladem umrlem pesniku Marku in v tako prizadetem Slovencu, da ga bomo kar težko našli, kot je odličen sodobni pesnik Fritz?....

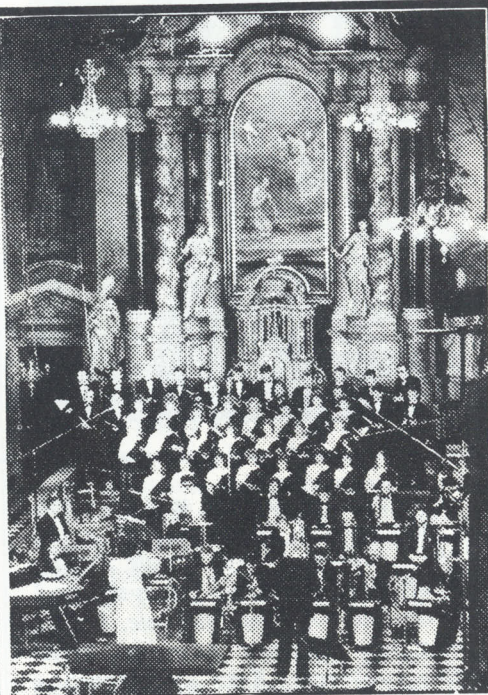
.....Kaj je za stare revolucionarje primerno? Nastop otroškega vrta? Za koga naj ne bi bil primeren nehinavski in neponarejeni recital mladincev, ki se v njem izpovedujejo starim revolucionarjem o svojih mukah, idealih in sanjah...."

Tone Partljič pa pravi v Dnevniku 30.maja 1987 takole:

"Tudi sam sem se počutil osramočen, razočaran, celo ponizán ob nesrečno prekinjeni mariborski proslavi, in to kot Mariborčan, kot komunist in kot slovenski kulturnik.

".....Slovinci smo lahko poslušni in pokorni, znamo molče prenesti velike napake v kmetijski politiki, v industriji, v varstvu okolja, celo v sodstvu (dachauski procesi), kadar pa nam kdo stopi na žulj v zvezi z jezikom, literaturo, kulturo, tedaj pa reagiramo. Tako smo reagirali ob skupnih programskih jedrih, ob Bulatovičevem izzivanju na javni tribuni jezikovnega razzodišča, ob 'jugoslovanskem' jeziku in 'enotni jugoslovanski' kulturi, ob kulturnem prostoru in zdaj ob mariborskem dogodku. Kdor ne zna iz tega potegniti nobenega spoznanja o svojem narodu, ta ga resnično težko predstavlja, zastopa ali celo vodi..."

"SR Slovenija je leta 1985 prispevala samo v zvezni fond za hitrejši razvoj nerazvitih 2900 milijard starih dinarjev (to je le majhen del skupne slovenske solidarnostne pomoči nerazvitim); tega leta je bilo v Sloveniji 25.000 rojstev (štiri leta prej — leta 1981 — jih je bilo še 30.000). Samo iz tega prispevka SR Slovenije v omenjeni fond bi lahko subvencionirali vsako od omenjenih rojstev s po 110 milijoni starih dinarjev, kar ustreza današnji vrednosti približno 350 milijonov dinarjev. Priznam, računica je skrajno banalna, vendar se ji določena stopnja relevantnosti vendarle ne more odreči; če že ničesar drugega, si zasluži vsaj neironičen (kulturn) dialog." Dnevnik 16.4.87)



Glasba kot klic k ljubezni

V Frančiškanski cerkvi v Ljubljani so 15. junija imeli v okviru letošnjega jazz-festivala "koncert svete glasbe" jazzovskega orkestra Duka Ellington. Cerkev je bila ob tej priliki nabito polna. Nastopil je Big Band RTV Ljubljana pod vodstvom Mercerja Ellingtona, ki nadaljuje očetovo delo. Pel je komorni zbor RTV s solisti. "Sveti koncert" kot poziv k človekovi svobodi in ljubezni je navdušil občinstvo in prštevaljo ga med najodličnejše zvočne dogodke zadnjega časa v Ljubljani.

Cestnine na slovenskih avtomobilskih cestah so se od junija podražile za polovico. Od Ljubljane do Razdrtega bo treba plačati 800 dinarjev, od Hoč do Arje vasi 500 dinarjev in na gorenjski avtocesti 350 dinarjev. Te cene veljajo samo za avtomobile z jugoslovansko registracijo, za ostale pa je ta cena podvojena.

Povprečni dohodki zaposlenih v SFRJ so v letošnjem prvem tromesečju dosegli 116.738 dinarjev (približno 257 dolarjev). To je za 97,2 % več kot lani. Najvišje povprečje je v Sloveniji 178.508 dinarjev (394 dolarjev), najmanjše pa v Makedoniji 82.853 dinarjev (kar je 183 avstralskih dolarjev.)

OBELISK SPRAVE

V juniju 1945 je bilo iz Koroške vrnjeno Titovi vojski okoli 12.000 domobrancev, povečini mladih fantov in mož z Dolenjske, Notranjske in Gorenjske. Vse, razen najmlajših in onih, ki se jim je uspelo rešiti z begom je doletela smrt v Kočevskem Rogu, pri Teharjih, v Savinjski dolini, Škofji loki ter drugih krajih.

O tem se v domovini desetletja ni pisalo, niti dosti govorilo. Bila je to ena "tabu" tem, slično kot Dachauski procesi. Po objavi Kocbekovih spominov pa se ta zadeva vse bolj omenja. V preteklem juniju so Naši razgledi objavili članek, ki obravnava knjigo grofa Tolstojca o povojni predaji ruskih kozakov sovjetski vojski. Ljubljanski Dnevnik pa je 10. junija objavil razgovor s sociologinjo in filozofinjo Spomenko Hribar, ki je pred dobrim letom vzdignila mnogo prahu radi teze naj bi v Sloveniji postavili obelisk v znamenje sprave. Ta naj bi bil nekakšen mejnik, ki bi končal dobo sovraštva in pričel dobo sprave.

Če nam bo prostor dopuščal bono več zanimivih tez iz tega razgovora ponatisnili v sledeči številki Vestnika.

LJUBLJANA — DORTMUND

"Modri Encijan" se imenuje najsoodnejši nemški vlak, ki je dosedaj vozil na progi Dortmund—Celovec. Od 31.maja pa bo ta vlak imel tudi direktno zvezo z Ljubljano. Odpeljal bo iz Dortmundu v Nemčiji ob 5.47 zjutraj, ob 9.12 bo v Frankfurtu, ob 13.24 v Munchenu, ob 15.11 v Salzburgu in ob 18.32 v Beljaku. Tam bodo dva vagona odcepili za Ljubljano, kamor bosta prispela ob 20.30 zvečer.

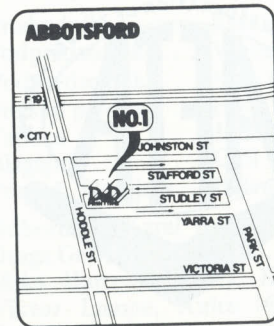
V nasprotni smeri pa bo odšel iz Ljubljane ob 7.10 zjutraj. Ob 9.00 bo v Beljaku, ob 12.30 v Salzburgu, ob 14.10 v Munchenu, ob 18.39 v Frankfurtu in ob 22.13 v Dortmundu.

Odlično vzdrževan "Zeleni vlak" pa bo zopet vozil iz Ljubljane preko Maribora v Gradec, kjer bo imel priključek na zvezo za Dunaj. Ta vlak odpelje iz Ljubljane ob 6.25, v Celju je ob 7.42, v Mariboru pa ob 8.35.

V nasprotni smeri pa bo zapustil Gradec ob 15.18, bo v Mariboru ob 16.20, v Celju ob 17.12 in v Ljubljani ob 18.35.

D&D
PRINTING

Pty. Limited



1 STUDLEY STREET,
ABBOTSFORD, MEL., VIC. 3067
PHONE: 419 1733

ZA VSE TISKARSKE USLUGE
SE PRIPOROČATA
DRAGO - DANICA ZOREC

- Quality Offset and Letterpress Printers
- Creative Designers
- Gold Stamping
- Raised Printing

SPOMINI IZ STORŽKOVEGA DNEVNIKA

G. Ivan Kobal je prebral nekaj domoljubnih pesmi ter odgovarjal na vprašanja v zvezi z njegovo pravkar izišlo knjigo. Program literarnega večera je ljubko popestrila tudi mladinska folklorna skupina "Planika". Lepo je zaplesala tudi Tamara Rogelja. Toni Goddec pa je v lepi slovenščini recitiral "Dramilo". Z recitacijo "Lepi ptički", ki jo je povedala na pamet gospa Ivanka Šimec, pa nas je lepo presenetila. Izkazali so se tudi lovci. Gostom iz domovine so zavrteli film na temo, kaj se pravi iti v "bush" divje svinje lovit.

Jaz pa sem pri recitacijah svojih "posvečenih" pesmi doživela nemajhno presenečenje...

Ko sem recitirala pesem z naslovom "Ljubezen sej" je k meni pristopil vodja ansambla Ottavija Brajka ter me prosil za dovoljenje, da to pesem uglasbijo in pojejo. Seveda sem jim dala dovoljenje. Pesem pa gre takole:

LJUBEZEN SEJ

Ljubezen ti bodi življenja vodilo,
ljubezen tvojega ravnanja merilo:
kjerkoli tvoja noga hodi,
ljubezen sej – in srečen bodi!

Moč ti bo rasla, zdravje cvetelo,
vse okrog tebe in v tebi bo pelo!
Korak ti bo prožen, lahak in vesel,
vsakdo pred tabo – klobuk si bo snel!

Pri svojih dejanjih uspeh boš žel,
na levo in desno – srca boš grel!



(Storžkovi spomini se s temi stihmi še niso končali, gredo naprej v leto 1983, opisujejo rojstvo male Barbike in poživilno delovanje sydneyjske igral-ske družine. Opisujejo življenje, ki je v mnogočem svojstveno za veliko število naših naseljencev: Kako so se pehali za primerno zaposlitvijo, s kakšnim trudom so si ustvarjali svoje domove, kako so se veselili prirastkov v družini, kako jih je nepopustljivo rezalo domotožje, kako so si potom združevanja poskušali oblikovati svojo majhno Slovenijo.)

Ko nam bo zopet prostor dopuščal bomo nadaljevali s Spomini iz Storžkovega dnevnika. Saj z njih prebiranjem bodo naši bodoči rodovi lahko dodali majhen kamenček k mozaiku podobe našega izseljenstva v Avstraliji.)

ROJAKI

ZA KUPOPRODAJO

NEPREMIČNIN

(zemljišč, stanovanjskih hiš,
trgovskih poslopij itd.)

se obrnite na poznano tvrdko

DOUGLAS KAY
REAL ESTATE

10B East Esplanade, St. Albans, 3021

kjer vam bo na uslugo

PETER KRICKIČ
Generalni ravnatelj

Telefon: 366 1322 in 366 1822;
po uradnih urah: 336 3303

ZA NASVET IN NAKUP BARV IN TAPET

SUNCOAST DECORATING PTY.LTD.

24 Horton Parade
Maroochydore, Qld. 4558

Priporoča se: MARJAN LAUKO

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, TRSTA in ZAGREBA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA...



Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije.
in vse strani sveta...

Zaradi novih predpisov glede potnega lista vam priporočamo: obrnite se na nas čim prej, da vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse.ure)



JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL-CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo – mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. –
vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens – Vanity Units – Wardrobes – Book shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074

ROJAKI, KI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH
ALI SLOVENSkih PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA' . . .



OB RNITE SE NA SLOVENŠKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS

PTY. LTD.

209–215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel.: 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku